

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. A.C.M. Rutten
(lid) : mr. J.D. Loorbach
(lid) : dr. R.C.R. Siekmann
Zaaknummer : ██████████

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport en Fitnessfederatie (hierna te noemen: KNKF)
(Nederlandse Powerlifting Bond (hierna te noemen: NPB)
Registratienummer :

2. Aangever

Naam : ██████████
Naam sportbond : KNKF
gevestigd te : 6800 AH Arnhem, Postbus 302

3. In overweging nemende dat:

- door de aangever tegen betrokkene aangifte is gedaan, als hierna vermeld;
- de tuchtzaak door de tuchtcommissie is behandeld en de tuchtcommissie op 17 december 2007 uitspraak heeft gedaan, welke uitspraak zowel aan betrokkene als de aangever is verzonden op 30 januari 2008;
- de aangever bij mailbericht ontvangen op 14 februari 2008 tegen deze uitspraak in beroep is gekomen en bij aanvullend beroepschrift met bijlagen, met als datum poststempel 15 februari 2008 en ontvangen op 18 februari 2008, het beroep nader heeft aangevuld;
- de aangever bij brief ontvangen op 14 maart 2008 een nadere uiteenzetting heeft gegeven;
- betrokkene bij mailbericht ontvangen op 28 maart 2008 verweer heeft gevoerd;
- de tuchtzaak is behandeld op de zitting van de commissie van beroep van 31 maart 2008. Zoals vooraf aangekondigd, is betrokkene niet verschenen en was aangever niet vertegenwoordigd.

4. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak:

Aangever heeft bij formulier gedateerd 17 oktober 2007 van de volgende overtreding aangifte gedaan:

“Op ██████████ bij betrokkene buiten wedstrijdverband een dopingcontrole uitgevoerd. Het analyserapport zoals de Dopingautoriteit dit van het dopingcontrolelaboratorium heeft ontvangen, toont aan dat na analyse in het A-deel van het urinemonster van betrokkene de navolgende stoffen zijn aangetroffen:

3'-OH-stanozolol, 4β-OH-stanozolol, 16β-OH-stanozolol, norandrosterone en testosterone.

Deze stoffen komen voor op de WADA Dopinglijst behorende bij het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak dat door de KNKF en haar leden wordt gehanteerd. De aanwezigheid in het urinemonster van een stof die op de genoemde lijst staat, vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.”.

5. **Gelet op:**

- de aangifte gedateerd 17 oktober 2007 met de daarbij gevoegde stukken;
- de "handtekeningenkaart", ondertekend door twee bestuursleden van de KNKF gedateerd 9 mei 2007;
- de uitspraak van de tuchtcommissie, inhoudende een vrijspraak;
- de standpunten van partijen.

6. **De commissie van beroep:**

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in hoger beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie waarvan beroep;
- verklaart de aangever alsnog niet-ontvankelijk in haar aangifte;
- bepaalt dat de aan de behandeling van deze tuchtzaak verbonden kosten, bestaande uit de kosten van bijstand van de ambtelijk en juridisch secretaris, ten laste van de aangever komen.

7. **De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:**

De tuchtcommissie heeft haar vrijspraak gebaseerd op de overweging dat betrokkene ruim voor de dopingcontrole zijn lidmaatschap heeft opgezegd en met zijn sportbeoefening is gestopt. Onder die omstandigheden achtte de tuchtcommissie het onredelijk bezwarend betrokkene gebonden te achten aan de verplichtingen van het dopingreglement met betrekking tot de controles buiten wedstrijdverband. De uitspraak van de tuchtcommissie is aan deze uitspraak gehecht.

Standpunt partijen.

Aangever heeft de uitspraak van de tuchtcommissie bestreden. Samengevat betoogt zij dat, nu betrokkene feitelijk lid is van de KNKF en hij als ex-wedstrijddeelnemer sporter is in de zin van artikel 1.40 van het Dopingreglement, hij onderworpen is aan de statuten en reglementen, waaronder het Dopingreglement. De tuchtcommissie heeft volgens aangever onvoldoende gemotiveerd waarom de gebondenheid aan het Dopingreglement onredelijk zwaar is, waarom betrokkene niet had mogen worden geselecteerd en voorts, waarom betrokkene niet had mogen worden opgenomen op de lijst van Geregistreerde Doelgroep Dopingcontroles (GDD-lijst). Voorts acht de aangever de tuchtcommissie niet bevoegd te bepalen wie op de GDD-lijst staat. Betrokkene testte bovendien op drie zware dopinggeduide middelen positief, terwijl betrokkene, naar aanleiding van een positieve uitslag in het kader van het [REDACTED] nog een door de betreffende internationale federatie opgelegde periode van uitsluiting (tot 11 november 2007) uitzat. Volgens artikel 43, lid 5 van het Dopingreglement dient betrokkene gedurende de periode van uitsluiting beschikbaar te blijven voor dopingcontroles buiten wedstrijdverband. Betrokkene stond op het moment van de bewuste dopingcontrole, [REDACTED] terecht nog op de lijst van de GDD. Aangever ziet ten slotte in artikel 24.4 van het Dopingreglement steun voor haar standpunt dat zij betrokkene aan een dopingcontrole heeft mogen onderwerpen.

Betrokkene voert in zijn verweerschrift aan dat de vrijspraak niet zomaar tot stand is gekomen en hij hoopt dat het bij een vrijspraak blijft. Zijn lidmaatschap is niet verlengd en is dus verlopen. Hij is er vanuit gegaan dat hij alleen het eerste jaar na zijn schorsing nog gecontroleerd kon worden. Sindsdien is hij gestopt met powerliften en verder gegaan met sterkste man wedstrijden. Toch is hij weer gecontroleerd. Ondanks dat het zijn verantwoordelijkheid blijft, heeft hij daar vanuit de NPB nooit een duidelijk antwoord op gekregen. Betrokkene wijst er op dat in het verleden meerdere opzeggingen en schorsingen zijn genegeerd door de atleten gewoon onder controle te laten staan. Op de print van het ledenregister van de KNKF staat evenwel 29 januari 2007 als uitschrijfdatum vermeld.

Ter zake van het beroep overweegt de commissie van beroep als volgt:

Blijkens de gedingstukken is de uitspraak van de tuchtcommissie op 30 januari 2008 zowel aan betrokkene als de aangever verzonden. De beroepstermijn eindigde derhalve op 15 februari 2008.

Nu de aangever op 14 februari 2008 per mail een aankondiging van het beroep heeft ingediend, hetgeen op grond van het bepaalde in artikel 17, lid 12 van het Tuchtreglement als een formeel beroepschrift kan worden beschouwd, dient naar het oordeel van de commissie van beroep te worden geoordeeld dat de aangever tijdig tegen de uitspraak van de tuchtcommissie in beroep is gekomen.

Met betrekking tot de grieven van aangever overweegt de commissie van beroep als volgt.

De commissie overweegt allereerst dat de print van het ledenregister van de KNKF laat zien dat betrokkene op 29 januari 2007 als uitgeschreven staat vermeld. Feitelijk staat hierdoor voor de commissie vast dat op die dag een einde is gekomen aan het lidmaatschap van betrokkene. De aangever heeft dit overigens ook niet betwist. De commissie van beroep is van oordeel dat het bestaan van het lidmaatschap van een vereniging in het geval van betrokkene een onvoorwaardelijke voorwaarde is om het Dopingreglement op betrokkene van toepassing te laten zijn. In het licht van de beginselen van het verenigingsrecht kan in een geval als het onderhavige niet worden aanvaard dat, ondanks een beëindigd lidmaatschap, betrokkene onderworpen is aan het Dopingreglement van een vereniging waarvan hij geen lid (meer) is. Het beroep dat door de aangever is gedaan op artikel 1.40 van het Dopingreglement, waarin als "sporter" in de zin van het reglement tevens wordt begrepen degene die heeft deelgenomen aan wedstrijden van de KNKF, slaagt om genoemde reden niet. De commissie overweegt daarbij dat betrokkene reeds met zijn sportbeoefening is gestopt en eerst geruime tijd later de dopingcontrole plaats vond.

Ten overvloede overweegt de commissie van beroep dat het eventueel doorlopen van het lidmaatschap van betrokkene op grond van art 7 lid 6 statuten KNKF in de onderhavige zaak niet van toepassing is omdat de vermeende overtreding plaats vond ruim nadat betrokkene had opgezegd en als lid (al) uit het ledenregister was verwijderd. Hierdoor kan er dus geen sprake zijn van een "aangelegenheid waarbij hij betrokken was" op het moment van opzegging.

Gelet op het voorgaande, in onderlinge samenhang bezien, is de commissie van beroep van oordeel dat betrokkene op het moment van de dopingcontrole geen lid (meer) was van aangever. Aangever is daarom niet-ontvankelijk in haar klacht. Gelet hierop heeft de tuchtcommissie aangever ten onrechte in haar klacht ontvangen en ziet de commissie aanleiding om die uitspraak te vernietigen en datgene te doen dat de tuchtcommissie had dienen te doen, te weten aangever niet-ontvankelijk verklaren.

Terzake van de kostenveroordeling overweegt de commissie van beroep:

Nu de aangever in haar aangifte alsnog niet-ontvankelijk wordt verklaard, bepaalt de commissie van beroep - onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 16 lid 9 van het Tuchtreglement - dat de aan de behandeling verbonden kosten ten laste van de aangever worden gebracht. Een kostenveroordeling ten laste van betrokkene is dan ook niet geïndiceerd.

8. **Beroep in geval van een uitspraak van de commissie van beroep:**

Van de uitspraak van de commissie van beroep kunnen de in artikel 48 lid 2 van het Dopingreglement genoemde partijen en organisaties binnen een termijn van eenentwintig dagen na de datum van ontvangst van de uitspraak beroep instellen bij het Arbitragehof van de Sport (CAS) te Lausanne (Zwitserland), op welk beroep de voorwaarden van het CAS van toepassing zijn.

Amsterdam, 28 april 2008

A.J. van Koerten
(juridisch secretaris)

mr. A.C.M. Rutten
(kamervoorzitter)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: